

Πώς προσεγγίζουμε τους αγίους (μέρος 1ο)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιουστίνος Πόποβιτς](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

αρχιμ. Ελισταίου,

Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας, Αγίου Όρους

Ένας πολύσοφος σύγχρονος ιεράρχης είπε τον έξης λόγο: «Είναι μεγάλος άθλος να βρίσκεσαι και να ζης κοντά σε ένα Άγιο. Απαιτεί μεγάλη ταπείνωση και θέλει άκρα προσοχή». Τον δικαιολογώ απολύτως και συμφωνώ μαζί του. Για ποιο λόγο; Ο Άγιος βρίσκεται σε θέση υπέροχης έναντι του εισέτι αγωνιζομένου να εγγίση τα κράσπεδα του Θεού. Έχοντας ήδη αποκτήσει τον νουν Χριστού και αγόμενος υπό του Αγίου Πνεύματος, φαίνεται πολλές φορές ακατανόητος για το πως σκέπτεται και το πως ενεργεί. Φυσικά δεν είναι απαλλαγμένος από τα συγγνωστά πάθη, της ανάγκης του ύπνου, του φαγητού, των σωματικών ασθενειών. Ούτε πάλι στολίζεται με όλα μαζί τα χαρίσματα του Θεού, αφού κατά την χωρητικότητα της ιδιοπροσωπίας του δέχθηκε και το πλήρωμα των ειδικών χαρισμάτων, όπως αναλύει σε βάθος και με οξυδέρκεια ο όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής. Όμως, και στο πεδίο των φυσικών και συγγνωστών παθών διαφέρει ο Άγιος από τον μή άγιο

στην αντιμετώπισί τους, που είναι πάντα σύμφωνη με το θέλημα του Θεού και ενεργείται στο επίπεδο του Πνεύματος. [\(περισσότερα...\)](#)